

fremtoning accepteres. Det er jo heller ikke tilfældet her i Folketinget.

Så hvis en arbejdsgiver påtaler, at en medarbejder møder op med grønt hår eller en bestemt hovedbeklædning, og det ikke kan accepteres, så er det jo ikke nødvendigvis udtryk for, at man vil diskriminere f.eks. kvinder med tørklæde eller mænd med turban, men alene udtryk for, at det tjener virksomhedens interesser. Og jeg kan være nervøs for, at den række enkelt-sager, vi vil opleve i kølvandet på denne lovgivning, i virkeligheden vil modvirke det, vi gerne vil, nemlig skabe yderligere tolerance i den brede befolkning.

Vi vil derfor i Venstre gerne gå ind i en drøftelse af dette lovforslag, men jeg må sige, at vi er noget skeptiske.

Bendt Bendtsen (KF):

Det Konservative Folkeparti er enig i, at ingen skal forskelsbehandles på grund af race, hudfarve, religion, politisk anskuelse, seksuel orientering eller national, social eller etnisk oprindelse, men det spørgsmål, der rejser sig i dag, er, om L 181, forslag til lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v., er den rigtige vej at gå.

Vi er fuldt bekendt med de problemer, der er forskellige steder på arbejdsmarkedet, hvor folk af etnisk oprindelse har svært ved at få foden indenfor, ja i det hele taget blot at få et jobinterview. Det kan vi kun tage afstand fra. Men jeg må fastholde det spørgsmål, som rejser sig: om lovforslaget om forskelsbehandling er den rigtige vej at gå. Umiddelbart må vi sige fra konservativ side, at lovforslaget forekommer unødvendigt. Og det løser ikke de store problemer, der er, og som lovforslaget egentlig sigter på at løse. Jeg mener, at det kan siges ganske kort: Lovforslaget vil resultere i et bureaukrati uden resultater.

De problemer, der er på arbejdsmarkedet, skal løses i en dialog mellem arbejdsmarkedets parter, og fra konservativ side tror vi ikke, at lovforslaget hjælper på det område. Det er et synspunkt, som jeg i den forløbne uge også har fremhævet i pressen, og jeg må i dag konstatere, at også flere arbejdsmarkedsforskere har den holdning.

Lovforslaget lægger op til, at personer, hvis rettigheder er blevet krænket ved en overtrædelse af §§ 2-4, kan tilkendes en godtgørelse. Her er der i hvert fald lagt op til en yderligere beskæftigelse af advokatstanden her i landet!

Man burde måske også tale lidt om rettigheder den anden vej, såfremt nogle ubeføjet beskylder en arbejdsgiver for overtrædelse af det gældende regelsæt.

En ting, som vi også er nødt til at interessere os lidt for under udvalgsarbejdet, er lovens § 2, stk. 4, hvormed forslaget pålægger arbejdsgiveren bevisbyrden i sager vedrørende ligeløn. Jeg er bekendt med, at bestemmelsen skulle svare til bestemmelsen om lige løn til mænd og kvinder, men vi vil under udvalgsarbejdet se nærmere på den bestemmelse, for der står jo i bemærkningerne, at ved lønmæssig forskelsbehandling af en bestemt person med etnisk oprindelse påhviler det arbejdsgiveren at godtgøre, at den er berettiget, og at der ikke er tale om forskelsbehandling. Det er noget, der godt kunne ligne en regel med omvendt bevisbyrde, men det er som sagt noget, vi vil prøve at se på under udvalgsarbejdet.

Som Venstre også har været inde på, er vi egentlig enige i det, der står i den overordnede tekst, men læser man de skriftlige bemærkninger til lovforslaget, kan man i bemærkningerne på side 5, første spalte, se, at der står:

»Det vil ligeledes være indirekte diskrimination, hvis en arbejdsgiver stiller krav til påklædning, fremtoning m.v., som kun rammer visse grupper.«

Nu er uniformer jo undtaget, men det er jo også sådan, at hvis man eksempelvis arbejder i Hennes & Mauritz, så forventes det jo ikke, at man går rundt i tøj fra Magasin eller lignende.

Det rejser altså nogle problemstillinger, som jeg egentlig føler at vi burde være foruden i så vigtig en sag, for hvad med en ekspedient i en osteforretning, som lige pludselig synes, det er sjovt at være punker? Skal han eller hun så have en godtgørelse, hvis han ikke fortsat kan være det?

Er det den såkaldte tørklædesag fra Vesterbro, der er anledningen? Jeg vil i hvert fald gerne høre ministeren uddybe det.

Nu er statsministeren begyndt at stille krav i sine nytårstaler, og vi synes, det er meget godt, at man begynder at stille krav, og derfor skal vi heller ikke være så bange for at stille krav til dem, der kommer udefra. Jeg tror, vi egentlig mange gange skader deres sag ved på nogle områder at tage positivt forbehold. Jeg tror, det slår tilbage, og det er der ingen af os der ønsker.

Der er noget, som hedder dansk kultur, og den behøver vi ikke smide udenbords, og det er egentlig en gylden regel, at man skal indrette sig